Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

Trăiască 1 Mai!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul VIII * nr. 36 (492) luni 30 aprilie 1956 * 4 pag. 15 bani

Dragi pionieri și școlari,

Sînt foarte bucuros că ziarul vostru îmi dă prilejul să vă pot felicita cu ocazia zilei de 1 Mai 1956. Ia gîndiți-vă ce ar fi fost să trebuie să vă scriu, fiecăruia în parte, tuturor prietenilor mei cunoscuți și necunoscuți din țara întreagă!

La această mare sărbătoare a noastră, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, s-a statornicit obiceiul ca să ne luăm angajamente față de tovarășii noștri, asupra felului cum ne vom duce mai departe munca. Eu, ca scriitor, vreau să folosesc urarea aceasta pentru a vă făgădui că în anul ce vine voi face tot ce-mi va sta în putință ca atît cărțile mele cît și cele ale altor scriitori cari scriu pentru voi să fie tot mai bune, mai frumoase ca înfățișare, mai folositoare și mai atrăgătoare.

Am citit, cu mîndrie părintească, ce mare cinste v-a făcut Comitetul Central al Partidului nostru, adresîndu-vă, vouă anume, o chemare de întîi Mai.

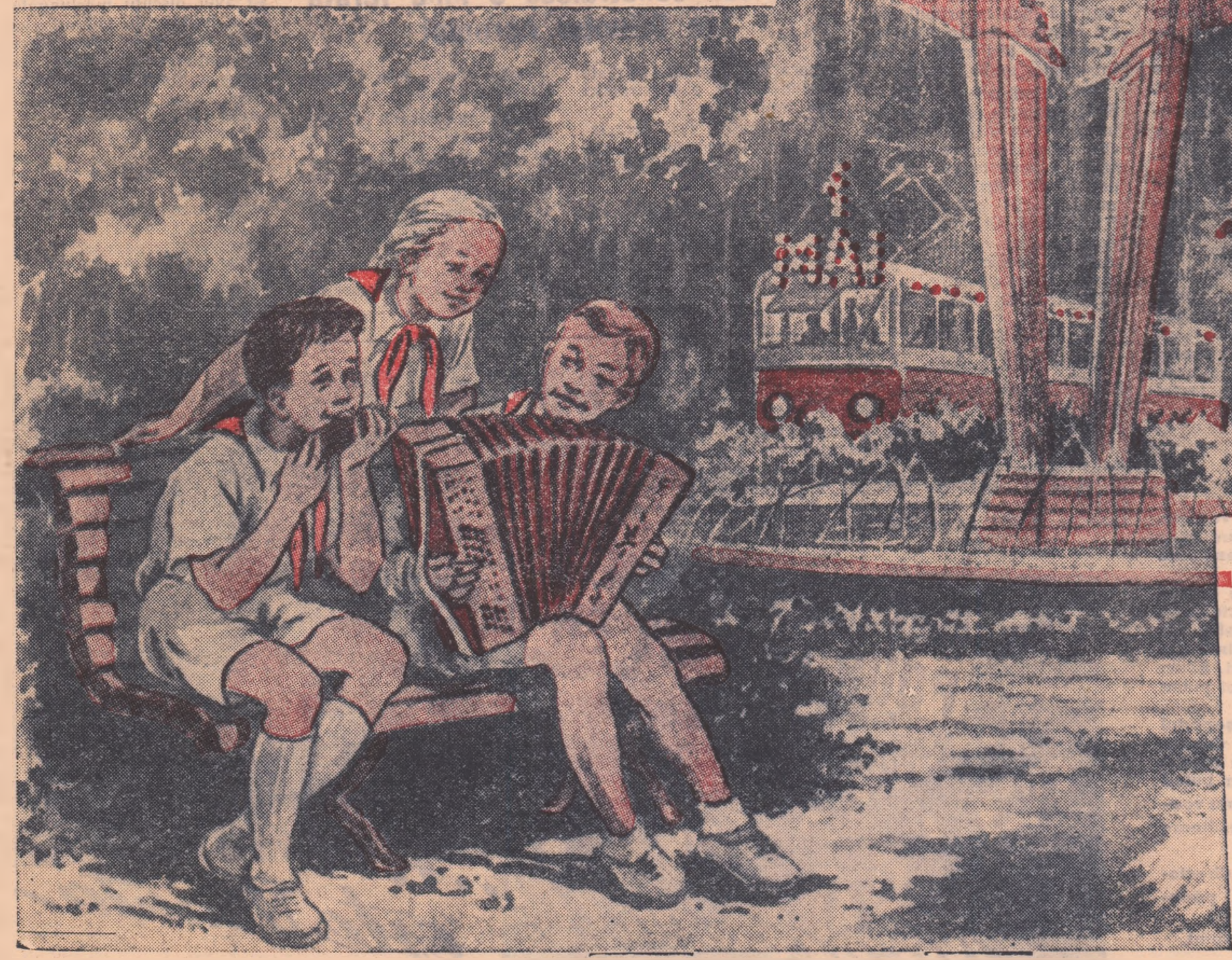
Vă doresc din toată inima să vă dovediți vrednici de cinstea aceasta și „să luptați pentru succese tot mai mari la învățătură, să vă însușiți cu sîrguință cît mai multe cunoștințe" — și să „întăriți necontenit disciplina școlară".

Nu mă îndoiesc că, mai ales acum în preajma examenelor de sfîrșit de an, îndemnul acesta a găsit la fiecare dintre voi, ecoul care i se cuvine! Dovediți că sînteți cu adevărat cele mai tinere vlăstare ale unei țări care construiește socialismul; obțineți numai note bune și foarte bune. In felul acesta veți face bucurie părinților și învățătorilor voștri — și vechiului vostru prieten care vă îmbrățișează

cu drag
MARCEL BRESLAȘU

1 Mai 1956

desen de RAISA IUSEIN

Noapte de Mai

Prima noapte a lui Mai
Și-a scos stelele pe rînd,
In înalt ele pălesc,
E lumină pe pămînt.

Artificii se aprind
Desenînd în aer flori,
Se-aud cînturi, ce aduc
Slavă marei sărbători.

Prima noapte a lui Mai
Luminată se trezi
Intre cîntece și flori,
Mult mai albă ca o zi!

Ileana DRAGOȘ

Înflorește prietenia

Un vas pescăresc navighează în mările nordice. Din senin, pe vas se ivește o molimă periculoasă, care începe să-i răpună pe matrozi. Căpitanul, alarmat, transmite un mesaj radiofonic, prin care cere ajutor.

Mesajul este recepționat tocmai în Africa. Un doctor de aici găsește cauza bolii și recomandă un ser, care trebuie să ajungă pe vas cel mai tîrziu în 12 ore. Dar cum să ajungă din Africa tocmai în nordul Norvegiei în 12 ore? Un post de radio-amatori din Togo transmite un apel, pe unde scurte, către toți oamenii...

Din această clipă începe o luptă dramatică pentru procurarea serului și pentru transportarea lui. La lupta asta dusă pentru salvarea unor marinari simpli, participă oameni din numeroase țări: soția unui medic francez, o funcționară poloneză, un orb din Germania, ofițeri americani și sovietici, aviatori sovietici și francezi.

Orele trec cu repeziciune... Aproape în al 12-lea ceas, deasupra vasului începe să se rotească un avion norvegian, care lansează serul salvator.

...Acesta este subiectul noului film francez „Dacă toți flăcăii lumii...". Un film minunat, care grăiește convingător despre necesitatea colaborării prietenești a oamenilor din toate țările.

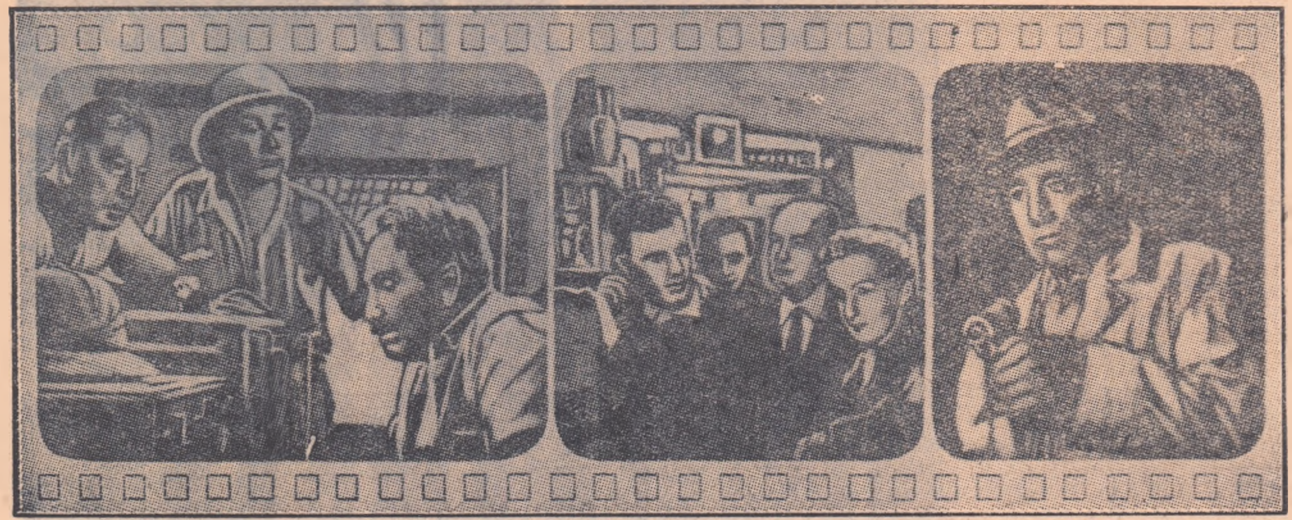
La 23 februarie 1956, filmul a fost prezentat, în același timp, la șase cinematografe din șase capitale ale lumii: Moscova, Paris, Roma, New-York, Berlin, Oslo.

După vizionare, spectatorii, aflați la depărtări de mii de kilometri, au început să discute între ei. Da, oamenii din cele șase capitale au stat de vorbă, cu ajutorul unor instalații moderne de radio, asemănătoare cu cele folosite de eroii din film.

La Paris a vorbit regizorul filmului, Christian Jacque. Și el a fost auzit foarte bine în cele șase săli ale globului. La microfonul de la Roma a vorbit soția savantului radiofonist Marconi; la New-York, un ofițer de marină. Apoi a răsunat o cuvîntare din Moscova, ținută de un vestit chirurg, care a salvat multe vieți.

În același timp, spectatorii din cele șase săli au aplaudat filmul, apoi și-au luat rămas bun:

„Vom lupta pentru ca totdeauna oamenii simpli să trăiască în pace, prietenie și colaborare. La revedere, Moscova! La revedere, Paris! La revedere, New-York! Vom fi mereu împreună, ca la salvarea marinarilor din film, ca în seara asta!"

La începutul lunii aprilie, Parisul a avut ca oaspete ansamblul slovac de dansuri populare „Sluk". Intr-o după amiază, tinerii dansatori Hana și Ștefan au ieșit la plimbare pe marile bulevarde. La un colț, o florăreasă le-a oferit un buchet de flori primăvăratice.

— Sînt flori ale prieteniei! Nu se veștejesc...

Corespondența prietenilor

Elevii de la Școala medie din satul Bagan, regiunea Novosibirsk (U.R.S.S.), învață limba engleză. În școala lor apare și o mică gazetă, scrisă de ei în englezește. Nu de mult, elevii au ținut o șezătoare închinată vestitului luptător american pentru pace Paul Robeson. La sfîrșitul șezătorii, i-au trimis o scrisoare marelui cîntăreț, în care i-au povestit despre viața lor și despre șezătoarea pe care i-au închinat-o. Peste o lună a sosit pe adresa lor un plic din Statele Unite ale Americii, în care se afla răspunsul lui Robeson. Iată textul scrisorii sale:

Dragi prieteni,

Am primit de curînd scrisoarea voastră. Sînt foarte bucuros de cinstea pe care mi-a făcut-o școala voastră, închinînd o șezătoare activității mele.

Eu m-am restabilit pe deplin după operația ce mi s-a făcut anul trecut, în octombrie și am plăcerea să vă comunic că sînt din nou sănătos. După cum știți, în ultimii ani am fost lipsit de dreptul de a călători. Acum însă am obținut o primă victorie și voi putea pleca în Canada.

Sper să-mi reprimesc în curînd pașaportul pentru străinătate. Desigur, ard de dorința de a revedea marea voastră țară, pe care o cunosc și o iubesc așa de mult. S-ar putea să vină o zi în care să vizitez și școala voastră; o să petrecem împreună, la o șezătoare de cîntec și poezie.

Transmit cele mai calde salutări directorului vostru, profesorilor, elevilor și părinților.

Prietenul vostru devotat,

Paul ROBESON

Amman—Medina: 847 de kilometri

Polonezii construiesc o linie ferată în Orientul Apropiat

Vechea linie ferată dintre Amman și Medina a fost distrusă încă în primul război mondial. Astfel, legătura dintre trei țări arabe a fost întreruptă multă vreme.

De curînd, cele trei țări — Siria, Iordania și Arabia Saudită — au inițiat un concurs pentru reconstruirea liniei. La concurs au participat 27 de firme din mai multe țări, printre care S.U.A., R.F. Germană, Belgia, Olanda, Japonia. Cel mai bun proiect a fost prezentat de constructorii din Republica Populară Polonă, cărora le-a fost încredințată misiunea grea a construcției noii linii.

Contractul a fost încheiat în condiții economice foarte avantajoase pentru țările din Orient.

In prezent, specialiști polonezi întocmesc planuri precise pentru stabilirea traseului, pentru construirea gărilor, a depourilor și atelierelor.

Iată cîteva date despre viitoarea linie:

Noua cale ferată va porni din Damasc și va ajunge la Medina, după ce va străbate Siria, Iordania și Arabia Saudită. Construcția se va desfășura în condițiuni grele, pentru că 700 de kilometri de linie vor trece prin deșertul frămîntat de furtuni. Vor fi construite poduri și treceri prin munți.

Dar mai sînt și altfel de greutăți. Intr-un punct al traseului, inginerii polonezi au avut discuții îndelungate cu o unitate de militari englezi care și-au plasat aici un cantonament. Pînă la urmă militarii au fost convinși să se așeze în altă parte.

Lucrările pregătitoare merg bine.

Nu peste multă vreme, pe linia ferată arabă va trece primul tren. Noua linie va fi o pildă strălucită de colaborare internațională, de ajutor prietenesc acordat de o țară din lagărul socialist unor țări slab dezvoltate.

Colonialiștii francezi au pornit un război nedrept împotriva poporului din Algeria, care cere libertate și independență. Soldații francezi sînt trimiși să ucidă oameni pașnici și să moară pentru interese străine.

Dar cetățenii cinstiți ai Franței nu sînt de acord cu măsurile colonialiste ale guvernului. Aproape în fiecare zi, în toate provinciile Franței, se țin adunări și manifestații, greve și mitinguri, prin care se cere cu multă hotărîre: PACE IN ALGERIA!

GÎNDURI CARE ÎNVING DISTANȚELE

Ce bine te simți cînd ai un prieten! Și cîte lucruri folositoare nu poți învăța de la un prieten!

Te întîlnești undeva, îl cunoști și apoi se leagă între voi o prietenie adevărată. De multe ori astfel de prietenii se leagă și prin scrisori. Tania se află la mii de kilometri de Ileana. Cu toate acestea ele sînt prietene. La fel Kim cu Gheorghiță și mulți alți copii. Ei își împărtășesc prin scrisori gîndurile lor, dorințele, își vorbesc despre viața lor, despre țările în care trăiesc, despre frumusețile și despre oamenii lor.

Deși îi despart mări și țări, ei sînt întotdeauna aproape. Prietenia lor începe acum cînd sînt copii, dar ea va dura poate pînă cînd vor fi bătrîni.

Acum ei își povestesc unul altuia, ca între prieteni, despre notele lor, despre jocurile, excursiile sau serile pline de farmec petrecute în jurul focului de tabără. Atunci cînd îți simți prietenii aproape munca ți se pare mai ușoară, viața mai frumoasă! Mîine, prietenia aceasta de acum, îi va ajuta să-și împărtășească experiența lor de cercetători pe tărîmul științei, artei, tehnicii, etc.

CĂTRE UN COPIL DIN PEKIN

Orașul nostru natal este Constanța. El este așezat pe malul Mării Negre. Frumusețea lui e marea, fie furtunoasă cu talazuri înspumate, fie liniștită, limpede ca oglinda.

Constanța este fosta cetate Tomis în care a fost exilat în antichitate poetul Ovidiu a cărui statuie se găsește în orașul nostru.

Astăzi, Constanța este un port vestit unde e mereu un du-te vino, unde vapoare încărcate intră și ies aproape în fiecare ceas. In orașul nostru s-au înălțat acum blocuri muncitorești, s-au construit creșe, cămine, cluburi și școli medii. Pe locul unui maidan cu gropi s-a construit un mare stadion.

Noi, pionierii, am primit ca dar Casa pionierilor, o clădire mare și frumoasă așezată chiar pe malul mării, unde ne petrecem adesea timpul liber.

Ți-am povestit puțin despre orașul nostru. Așteptăm să ne scrii și tu despre patria ta, despre viața de acolo, despre tot ce e mai interesant și mai deosebit în orașul vostru.

Așteptăm cu drag,

Elisabeta **TOMA**
și Mariana **MAZILU**
Șc. nr. 11 Constanța

DRAGI COPII ROMINI!

Mă numesc Svetlana Navotnaia. M-am născut în orașul Scelkovo unde locuiesc și astăzi. Sînt elevă în clasa a VII-a. Imi place să învăț. Am numai note 5.

In fiecare zi mă scol mai devreme, ca să pot ajunge la timp la școală.

Școala mea poartă numele lui Voroșilov. Pe mine m-au primit de curînd în rîndurile Komsomolului.

Imi iubesc mult școala și îmi dau silința să îndeplinesc cît mai bine toate sarcinile care-mi revin. Asta îmi aduce o mare mulțumire.

Visul meu este să cresc și să devin folositoare poporului nostru. In țara noastră toți sînt folositori, de aceea eu m-am hotărît să mă fac doctor.

Pionierii sovietici îi iubesc pe pionierii romîni și doresc să se împrietenească cu cît mai mulți dintre ei.

Aș dori să aflu mai multe despre viața pionierilor romîni. Copii, aștept cu nerăbdare răspunsul vostru. Adresa mea este: U.R.S.S., regiunea Moscova, orașul Scelkovo (peste rîu) Agropunct, casa nr. 3 —

Svetlana **NAVOTNAIA**

Дорогие румынские ребята!!!
Меня зовут Светлана Навотная. Я родилась и живу в городе Щёлково. Учусь в 7ом классе.
Учиться люблю. Учусь отлично.

DRAGĂ SVETLANA,

Cu ajutorul tovarășei profesoare de limba rusă am citit scrisoarea ta. Deși încă nu ne cunoaștem personal, corespondența noastră va ajuta la întărirea prieteniei dintre noi.

Eu mă numesc Marilena Surdu. Sînt pionieră și elevă în cl. a VII-a la o școală din București, capitala țării noastre.

Și mie îmi place ca și ție, să mă ocup de toate obiectele predate la școală, prefer însă matematica, vreau să urmez institutul politehnic.

Marilena **SURDU**
Str. Diligenței nr. 8,
orașul București, R.P.R.

PRIETENI,

Sînt elevă în clasa a III-a a Școlii medii Guvernative din Lonigo (Vicenza) Italia.

Profesorul meu a stabilit — dat fiindcă anul acesta la geografie ne ocupăm de studiul întregii Europe — ca fiecare elevă să facă în mod particular și o expunere scrisă asupra unei țări a vechiului continent. Eu voi scrie despre Romînia. In speranța că cererea mea va fi luată în seamă, vă scriu această scrisoare și vă rog să-mi trimiteți voi, prieteni din Romînia, ilustrate, cărți și reviste care să zugrăvească viața, obiceiurile, costumele, monumentele patriei voastre. Acestea mi-ar putea fi de mare folos în studiul meu. Vă mulțumesc și vă salut.

Lina **TOMBA**
Via Cesare Battisti, 15 —
Lonigo-Italia

CĂTRE PALATUL PIONIERILOR — CERCUL FILATELIC —

Cu multă bucurie am primit astăzi răspunsul vostru, pentru care vă mulțumesc. Dragi prieteni, sînt ca și voi colecționară, dar eu colecționez cutii de chibrituri. Am pînă-n prezent 3500. Dacă voi, membrii clubului filatelic, doriți, eu pot să vă trimit și timbre, pe care le colecționează fratele meu Volodia.

In numele lui, vă mulțumesc pentru minunatele mărci poștale pe care ni le-ați trimis.

Mie vă rog să-mi trimiteți cîteva cutii de chibrituri. Am să vă fiu recunoscătoare.

Pînă atunci, la revedere. Vă salut călduros.

Iana **CUBENKOVA**
Jedenactiletà stredni skola
Jaromer tr. 8A Ceskoslovensco

DRAGI PRIETENI DIN INDIA,

Noi, elevii de la Casa copilului din orașul Carpinsk, am citit salutul vostru prietenesc adresat copiilor sovietici. Voi nu vă puteți închipui cum arată zăpada. Noi, bineînțeles, n-o să vă putem trimite zăpadă, fiindcă ea la căldură se va transforma în apă, dar vă putem descrie iarna noastră din Urali. Tot pămîntul este acoperit la noi de zăpadă. Pe acoperișuri e zăpadă, pe copaci e zăpadă, peste tot este alb. Zăpada strălucește foarte frumos în zilele însorite. Din ea noi am făcut un derdeluș și ne dăm pe el cu sania. La noi sînt geruri de 30—35 grade, dar suportăm cu ușurință această temperatură scăzută fiindcă sîntem obișnuiți cu frigul.

La revedere, prieteni indieni!

O. BURDIUC, V. NAZAROVA, A. RIAZANȚEV și alții,
orașul Carpinsk, regiunea Sverdlovsc

DRAGI PRIETENI,

Eu sînt Annelie Brenner din Kirchberg și v-am mai scris. Acuma am o nouă rugăminte, dar asta nu-i numai rugămintea mea, ci și a unității din școala noastră.

Noi sîntem 10 pionieri și dorim să petrecem în Romînia cîteva săptămîni.

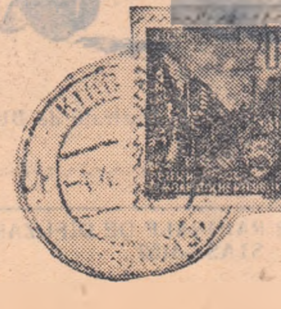
Am vrea să petrecem zilele vacanței într-o tabără, împreună cu copiii romîni.

Vă rugăm, vă rugăm mult, îndepliniți-ne această dorință.

Cu salutări prietenești, zece pionieri germani și instructorul lor.

Pentru pace și prietenie între popoare — tot înainte!

Annelie **BRENNER**
Republica Democrată Germană

DRAGII NOȘTRI,

Noi, copiii din Belgia, dorim să vă cunoaștem pe voi dragi frați și surori din Romînia. De aceea noi am adunat mai multe materiale despre istoria țării noastre.. Vă trimitem aceste materiale și gîndurile noastre bune vouă, tovarăși de departe. Noi sperăm să primim de la voi materiale despre minunata voastră patrie, ceea ce ne va permite să ne cunoaștem mai bine și să contribuim astfel la crearea de trainice legături de prietenie pe care nici o forță din lume să n-o poată șterge.

Trăiască copiii din Belgia!

Trăiască copiii din Romînia!

Trăiască prietenia dintre toți copiii din lume!

Un grup de copii din Belgia

SĂ NE CUNOAȘTEM

Vreau să fac cunoștință cu școlarii sovietici. Am auzit multe lucruri interesante despre țara și oamenii voștri. Este foarte bine că între U.R.S.S. și India s-au stabilit relații de prietenie. Am citit cărțile scrise de cei mai cunoscuți scriitori ruși. Imi plac mai ales cărțile lui Maxim Gorki și Lev Tolstoi. De asemeni îmi place să colecționez timbre poștale și să joc lapta și hochei. Am văzut la Bombay un interesant meci de fotbal între echipele Indiei și U.R.S.S. Fotbaliștii ruși mi-au plăcut foarte mult.

Eu învăț în clasa a IX-a și sînt președintele organizației noastre școlare. Vă rog să-mi trimiteți timbre vechi și noi din U.R.S.S. și cărți poștale cu vederi din orașele voastre.

Prietenul vostru credincios din India

PODAM SINH M. SAH

DRAGĂ COLEGE,

Iți mulțumesc pentru scrisoarea și pentru timbrele pe care mi le-ai trimis. Biblioteca mea e împodobită numai cu timbre. Aș vrea să știu la ce școală urmează sora ta. Aș ruga-o să-mi scrie în romînește, căci la Festival am întîlnit și băieți din Romînia; de la ei am învățat cîteva cuvinte romînești.

După Festival am fost într-o colonie nu departe de granița Cehoslovaciei. La Festival am primit foarte multe fotografii di[n] anumite regiuni romînești. Am să-ți trim[it] la rîndul meu cîteva vederi, ca să-ți dai se[a]ma cît e de frumos și pe la noi.

Te rog din toată inima să-mi răspun[zi]. Te salut pe tine și familia ta. La revedere

KAZIA

Prudnik, 30-X-1955.
Polonia.

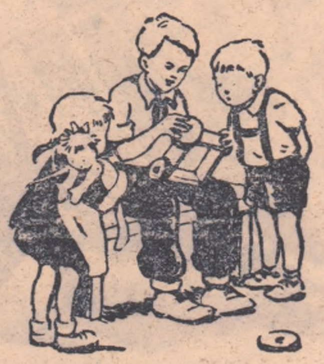
O materie anume, foarte prețuită-n lume

Sînt multe materii la școală
Și voi le-nvățați zi de zi.
Sînt toate-nsemnate și-i una
De seamă-ntre ele, copii!

Ghiciți, cum îi spune pe nume?
Sînt mulți care-o-nvață cu drag...
Dar alții certați sînt cu dînsa...
Pe toți noi vi-i dăm în vileag!

NENEA GICĂ

„Nenea Gică! Nenea Gică!"
Strigă puștii și, buluc,
Către el grăbiți se duc,
Asaltîndu-l fără frică.

—Nene Gică, fă-mi un cerc!
— Nene Gică, fă-mi un zmeu!
— Nene Gică, vreau și eu
Muzicuța ta să-ncerc!

Nenea Gică ce să facă?
Cîntă-n strună tuturor
Priceput și răbdător,
Toate vrerile împacă.

— Ține cercul!
— Uite zmeu...
— Muzicuța nu-i de spumă!
Suflă tare, nu în glumă,
Uite-așa, cum suflu eu!

Și cînd toată lumea este
Împăcată pe deplin,
Prinde-a spune, rar și lin,
Nenea Gică o poveste

...Nu-i nimic, la o adică,
Intr-acestea, de mirare!
Nici măcar că Nenea Gică
Ani doar treisprezece are...

Alexandru ZOTTA

Uoo ooo citit

Nicușor e un băiat grozav de citit... Citește pe rupte... Și nu ca alții, o carte pe lună sau, în cel mai bun caz, una pe săptămînă... El citește o carte pe oră... oricît ar fi de groasă! Ajunge de altfel să-l auzi vorbind în recreație despre cărțile pe care le-a citit, ca să-ți dai seama că ai de-a face cu un adevărat... maratonist al lecturii.

— Tu ai citit cartea aia? Grozavă carte.

— Care?

— Una cu scoarțe galbene, groasă, de vreo două degete... Cum naiba-i zice?

Ah, îmi scapă titlul... Strașnică... de două ori am citit-o... In ora de geometrie... azi dimineață!

— Cu un cîine pe scoarță?

— Nu... galbenă, dar fără cîine. A, știu la ce te gîndești... Aia cu cîinele e alta... Imi amintesc... am citit-o în ora de chimie. Bună carte și asta... Mai ales acolo unde se-întîlnesc ăia doi cu ăilalți doi... E și unu care pleacă nu știu unde... ha, ha... cu nu știu cine... ha, ha... și ăsta care pleacă se desparte nu știu de ce de ăla cu care-a plecat, ha, ha... să vezi încurcături... și are, așa, vreo trei degete grosime... Cum îi zice... ah, îmi vine pe limbă... am citit-o azi în ora a treia... ha, ha... ce-am mai rîs!

— A treia? Păi acum vine ora a treia...

— Ai dreptate... Le-am confundat... Știi, are tot vreo trei degete grosime. Da, îmi amintesc... Aia din ora de chimie era tristă (aproape plîngînd). E cu unul care pleacă... nu știu de unde... hîhî... și era urmărit de altul... nu-mi amintesc de ce... hîhî... și celălalt era cu alții care și el nu știu ce avea cu ăla... Acum nu mai am ce citi...

— Du-te la bibliotecă...

— Ași, de la bibliotecă pe toate le-am citit... Știi ce? Vino într-o zi să ți le povestesc. Cum ți le povestesc eu, n-ai să le uiți toată viața...

Mircea SINTIMBREANU

GLUME

— Cînd poți să spui că un copil e neastîmpărct?
— Cînd trage cu praștia într-un geam.
— Și cînd poți să spui că e cuminte?
— După ce a spart geamul...

★

— Știi c-au dispărut niște cărți din biblioteca clasei?
— Nu mai spune... Ia te uită ce oameni... De, ce să-i faci...
— A dispărut și cartea adusă de tine săptămîna trecută.
— Cum?! Valeu, unde-i hoțul, că-i arăt eu!

★

— Stai prost la fizică, Sandule. Tocmai tu, care dorești să devii marinar, ai media 2. Of, cum te pregătești tu să ajungi marinar?
— Iacă, mă duc acasă...
— Și?
— Iau cartea de fizică...
— Ei, bravo! Și?
— O deschid...
— Felicitările mele! Și?
— Rup o foaie și-mi fac o bărcuță...

Mitică Pașa

Clopoțelul sună recreația mare.
Ies copiii-n curte, dar — înfiorare:
Nourii acopăr razele de soare
Și dușmanul aspru pasă la hotare...
Crunt, Mitică-pașa dă ocol prin curte;
Cine are-alviță, sandvișuri sau turte,
Bani, bomboane, mere, niscai acadele,
Trebuie îndată bir să dea din ele!
O, Mitică-pașa n-are iatagan,
O, Mitică-pașa n-are nici turban,
Are-n schimb o palmă... vai, Allah, ce grea!
Cine poate oare-n fața ei să stea?
Ca atare, iată, birnicii-i achită
Lui Mitică-pașa partea cuvenită.
Astfel, în recreații, zile-ntregi în șir,
De la toți Mitică-pașa zmulge bir...
Dar ce vînt de luptă bate printre crengi?
Au de unde vine zăngănit de lănci?
Ce oștire mîndră răsări-ntr-o clipă
Spre Mitică-pașa năvălind în pripă?
Birnicii-s, îmi pare. Iată, fac răscoală!
Nu mai vor să deie tot mereu podveală!
Tu Mitică-pașa, luminate bei,
Oare poți acuma piept să dai cu ei?
Cîte unu-n parte, lesne poți răpune,
Dar cu toți o dată, nu prea te poți pune...
O, ce fericire e că n-ai turban,
Nici papuci cu ciucuri și nici iatagan...
Zic „din fericire", pentru că, oricum,
Alergînd ca vîntul, le pierdeai pe drum!

Sandu ALEXANDRU.

Păsări călătoare

Știu niște păsări călătoare;
Chiar dacă pene n-au deloc,
Cum simt că-i vremea în schimbare,
Grăbite foc o iau din loc!

În ora de geometrie
Li-i tare frig. Ce vreme rea...
Pînă cînd bună-o să devie,
Zboară, fîl-fîl, la cinema.

La muzică, desen, fugarii
Se-ntorc, că vremea s-a-mbunat.
Oricare păsări călătoare
Se-ntorc de unde au plecat...

Acestei reguli dînd urmare
In toamnă, vai, ca un făcut
Se reîntorc în clasa-n care
Au învățat anul trecut...

Ovidiu ALZO

Ilustrații de BURSCHI

Redacția și administrația București Piața Scînteii tel 7.61.00, 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS—3452